

Forord

Jeg flyttet til Skiptvet i 1999. Raskt ble jeg introdusert for bygdehistorien om dragen, og den har fasinert meg siden den gang. Nysgjerrig som jeg er, spurte jeg folk i bygda, om det finnes mer informasjon om dragen. Men det finnes ikke mer enn et sagn, på kun 6 linjer.

Det sies at det kanskje var en linnorm og ikke en drage, men jeg velger å fortelle om en drage fordi når folk i bygda snakker om dette fabeldyret, brukes ofte ordet drage.

Det er viktig å ta vare på vår kulturarv, vår helt unike Skiptvet historie, om vår fantastiske drage. Derfor valgte jeg å skrive en barnebok, slik at historien blir lettere å formidle til barn, og andre interesserte, nå, og i årene fremover. Ikke alle kommuner har en drage å skryte av, men det har vi.

Med utgangspunkt i sagnet om dragen, som kun er omtalt på folkemunne, i bygdeboka og på Skiptvet kommunes nettsider, har jeg skrevet en barnebok, som blir min tolkning av sagnet.

Sagnet lyder slik:

«Hver morgen kom det en drage og la seg om tårnkransen på kirken. Om kvelden fløy den til Karterudåsen. Dragen hadde man og lugg som en hest, men hadde ellers slangekropp med vinger. Det ble ikke holdt Gudstjenester i kirken så lenge dragen oppholdt seg der. Til slutt ble den skutt med en forgiftet pil og den falt ned i en dam øst for kirken. Etter det har brønnen alltid hatt brunt og stygt vann og blir nå kalt dragehullet» - Sitat hentet fra Skiptvet kommunes nettside

I den store Verden, ganske langt nord, ligger et lite langstrakt land, som heter Norge. I Verdenssammenheng er Norge veldig, veldig lite, ja kanskje så lite at ikke alle vet at landet finnes på kartet engang.

Zoomer man inn på Norge, vil man oppdage at det finnes en bitteliten kommune, som er formet akkurat som et dragehjerte, og det er det nesten ingen som vet, for det har vært hemmelig. Helt frem til nå. Et dragehjerte. Den lille kommunen heter Skiptvet, eller «Skjetve» på dragespråket.

